

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinin mevzuatımızdaki zehirli atıkları da temizlenmelidir!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinin mevzuatımızdaki zehirli atıkları da temizlenmelidir!

Yaşalarla Çökertilen Aileyi Genelgeler Doğrultamaz!

Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından 28 Ocak 2022’de yayınlanan, “Basın ve Yayım Faaliyetleri” başlıklı ama Aile ve gençliğin korunmasına yönelik genelge, oldukça kıymetli ve beklenen bir belgeydi. Son 35 yılda devam eden fakat son 20 yılda anormal seviyelere çıkan din, kültür ve aile merkezli yozlaşmadan ve çok yönlü sistematik saldırılardan sonra, devletin bu refleksi gösterme vakti çoktan geçmişti zaten.

İstanbul sözleşmesinin feshedilmesiyle ortaya konulan yapıcı ve öze dönücü iradenin, kanunlardaki çarpık ve zararlı etkilerini de gidermesi bekleniyordu. Yasal güvencesi devam eden sistematik aile ve kültür düşmanlığının, bir uyarı niteliğinde kalan genelge yok edilmesi elbette beklenemez. Ancak, aile dostu iradenin kendini belli etmesi açısından, yine de çok değerli bir adım olduğunu tekrar vurgulayalım.

Yazı başlığındaki iddiamın maddi delillerini ve tespitlerimin bir kısmını paylaşmak isterim.

Mesela, bu genelgenin 2. paragrafında anayasamızda yer alan ailenin korunmasına yönelik 41. madde ve devletin gençleri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten koruma görevini belirten 58.maddeye atıf yapılmış. Resmi olarak kumar işleten ve üstüne bir de “Milli” kavramını koyarak meşrulaştıran, kumar oynanması için her türlü bahis ve iddia türlerine izin veren, kumara ve kumar işletmecisi firmalara teşvik için KDV oranlarını düşüren, aslında internet erişimini kapatabilecekken sanal kumar sitelerine de erişim imkanı vererek, yabancı kumar baronlarının halkımızı sömürmesine engel olamayan Devletimiz, gençleri kumardan koruyor mu yoksa teşvik mi ediyor?

Ailenin korunması; en başta aile kurmanın kolaylaştırılması, ailenin desteklenmesi ve aile birliği sarsılanların yapıcı katkı ile devamının sağlanmasını gerektirir. Anayasamızda korunması emredilen ailenin, dağıtılması için gereken her türlü yasal tuzak varken, 6284, TMK ve TCK sayesinde yürütme ve yargı organları aile mezbahalarına dönüşmüşken, bu görev mümkün olabilir mi? En ufak bir anlaşmazlıkta, ailenin bir daha birleşemeyecek tarzda parçalanmasına neden olan 6284 yasası ile aile birliğini, aile reisliğinin sorumluluğunu, namus, şeref ve haysiyetini sürdürmek mümkün değildir. İstanbul Sözleşmesi ile İslam toplumuna dayatılan namussuz, şerefsiz, ahlaksız ve sınırsız derecede bağımsız nefisperest bireylerin, yetişmesi için gereken yasal düzenlemelerin tamamı, eşcinseller arası resmi evlilik hariç uygulanmıştır. Madem ki İstanbul Sözleşmesinin kötü ve zararlı olduğunu fark ederek geri çekildiniz, yasalarımıza zorla eklettiği Aile ve namus düşmanı maddelerini neden düzeltmiyorsunuz?

Mesela mahkemelerimizde ufak çaplı suç ve anlaşmazlıkların hemen hepsi artık arabulucudan geçmek zorunda. Dava açılması ancak arabulucu sonrası mümkün olabiliyor. Ama aile mahkemelerinde böyle bir son çıkış kapısı yok! Hemen ailenin infazına yönelik emir var çünkü. Aileyi kurtarmak için hakem atanamıyor! Aile böyle mi korunur?

Gönül isterdi ki, oldukça duyarlı bir yaklaşım ve güzel bir kararlılıkla yazılan bu genelgeyi çıkaran Cumhurbaşkanımız, basın yayın organlarından beklediği aile hassasiyetini en başta kendisi göstererek, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist, bekar ve çocuksuz avukat bir hanımefendi yerine; herkesin aile büyüğü olarak sevip sayabileceği, kadın-erkek iletişimini bilen, çocuk yetiştirmiş, şefkatli bir aile babasını veya bu vasıflara karşılık gelen bir hanımefendiyi atasaydı. Aileye gereken değer verilip verilmediğini, biz vatandaşlar sözlerle değil, icraatlar ile anlar ve değerlendiririz. Türkiye’de aile adına yapılan hemen her oluşum büyük oranda feminist işgali altındadır. TBMM içinde bile, sözde “Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği” için kurulan komisyonun toplam 25 üyesinden, başkan dahil 22’si kadın, sadece 3’ü erkektir. Böyle fırsat eşitliği mi olurmuş?

Aile düşmanı yasaların ayrıntılarını, evlenmeyi tuzağa çeviren kadın beyanına dayalı cezalandırma, süresiz nafaka, tek taraflı çocuk velayeti gibi sorunları farklı yazılarda yeterince işlediğimiz için, daha fazla uzatmak istemiyorum. Bir türlü milli olamayan eğitim sistemimizde ayrı bir sorun kaynağıdır,

hakeza.

Sonuç olarak bu genelgeyi çok önemsiyor, istenen etkisinin kalıcı şekilde görülebilmesi amacıyla, yasalarımızda gerekli düzenlemelerin ivedilikle yapılması için açık çağrıda bulunuyorum.

Yüce Allah hayra giden yollarımızı genişletsin, kalplerimize iman, şuur ve aramızda kardeşliği yüceltsin. Amin.

Erkeklerin Namus ve Şerefleri Kadınlara Emanettir!

Çağları aşan güzelliği ve kapsamıyla mükemmel bir insanlık manifestosu olan Veda Hutbesinde, Sevgili Peygamberimiz ve biricik önderimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) Efendimiz "*Ey insanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız. Onların namus ve iffetini Allah adına söz vererek helâl edindiniz.*" buyurmuşlardı. Şüphesiz Kur'anı Kerim'den doğrudan süzülen bu evrensel kaidenin "*Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır...*" Nisa/34 gibi temel dayanakları da mevcuttur.

Atıfta bulunduğum Veda Hutbesinin ve Ayet-i Kerimenin devamında belirtilen önemli bir husus da kadınların erkeklere emanet olarak verilmesinin devamında kadınlara da erkeklerin namus ve iffetlerinin emanet edildiği ve korumaları gerektiği açıkça belirtilmiştir. Erkekler kavvam sıfatıyla ailenin reisliğini ifa edecek, rızkın temini için çalışacak, yedirep giydirecek ve her türlü kötülükten korumaya çalışacaktır. Hanımları da onların yardımcısı, sırdaşı ve danışmanı olarak destek verirken, namus ve iffetlerini sakınarak yuvalarını çocukları ile birlikte cennetten bir köşke çevirmeye gayret edecektir.

Vahşi kapitalizmin getirdiği şartlar, faizle çalışma düzeni ve insani olmayan adaletsiz ekonomik politikalar sonucu, önce erkeklerin tek başlarına rızklarını temin edebilme güçleri kırıldı. Sonra ucuz ve sömürüye açık işgücü kaynağı olarak kadınların da piyasa çarklarına girmeleri için zorlamalı ve teşvikli şartlar oluşturuldu. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği projeleri kapsamında geleneksel cinsiyet kalıplarına ve rollerine savaş açıldı. Cinsiyetler doğuştan gelen kaderi sonuçlar olmaktan çıkarılıp "gender" tanımlamasıyla tercih edilebilir ve istenildiğinde değiştirilebilir metalar arasına sokuldu. Cinsiyet temeli yok edilince cinsiyetlere dayalı analık-babalık gibi temel kadın erkek rolleri de hedef alınarak yok edilmeye çalışıldı.

Bu savaşın başarılı olabilmesi için, tarih boyu hemen her toplumda gelişerek yer alan geleneksel aile yapısı ve özellikle İslami Aile kültürü bütün sözleşme ve yasaların temel düşmanı yapıldı. Erkeklerin kısmen kendi hatalarının da (cehalet, haksızlık, nefisperestlik, zalimlik, sadakatsizlik gibi) tetiklediği gelişmeler içinde bütün yetki ve ayrıcalıkları yok edildi. Aile içinde evli olarak kalmaları neredeyse tuzak kadar tehlikeli ve güvencesiz bir hale getirildi.

Erkek veya kadınların evlilik bağı olmadan tek başlarına ve meşru yollardan karşılayamadıkları tek ihtiyaçları cinsel yaşantıdır. Özellikle erkeklerin bu konudaki ihtiyaç ve zaafiyeti had safhalarda gezindiğinden Müslüman ve sağlıklı her erkeğin evlilik yapmasından başka çıkar yolu neredeyse bulunmamaktadır. Nefsini sakındırmayı başarmış ve kendini haramlardan koruyabilmiş müstesna birkaç kişi dışında, bu esas geçerli ve zaten Hz. Peygamberin açık emri ve sünneti olan bir durumdur.

Evlilik, tarafların karşılıklı olarak cinselliklerinden yararlanma hakkı ve ruhsatı verirken, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 102. Maddenin 2. fıkrası ile bu hak ve ruhsat fiilen iptal edilmiştir. Bütün evli erkeklerin eşleri sabah karakola giderek "-Dün gece kocam bana tecavüz etti" şikayetinde bulunabilir ve kocasının 12 yıldan az olmamak üzere hapis cezası almasını sağlayabilir! Çünkü "*... Bu fiilin eşe karşı işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.*" hükmü kadınlara sorgusuz sualsiz bu hakkı vermektedir!

Pozitif ayrımcılık adıyla yapılan haksızlıkların eşitlik ilkesine aykırı sayılamayacağına dair hüküm 2010 yılında Anayasamıza eklenerek, daha sonra İstanbul Sözleşmesi ve 6284 yasının çığ gibi erkek hakları üzerinden geçmesine yasal kılıf yapılmıştır. Kadının beyanı ile 3-6 aydan başlayan uzaklaştırmalar, velayet haklarının iptali gibi çok sayıda haksız ve cinsiyetçi uygulamalar söz konusudur. 1985 yılında imzalanan CEDAW anlaşması ile başlayan süreç içinde, 1926 tarihli ilk Türk Medeni Kanunu lağvedilmiş, bu kanunun getirdiği esaslar iptal edilerek 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu içine aile yapımızı kökünden yozlaştıran hükümler konulmuştur.

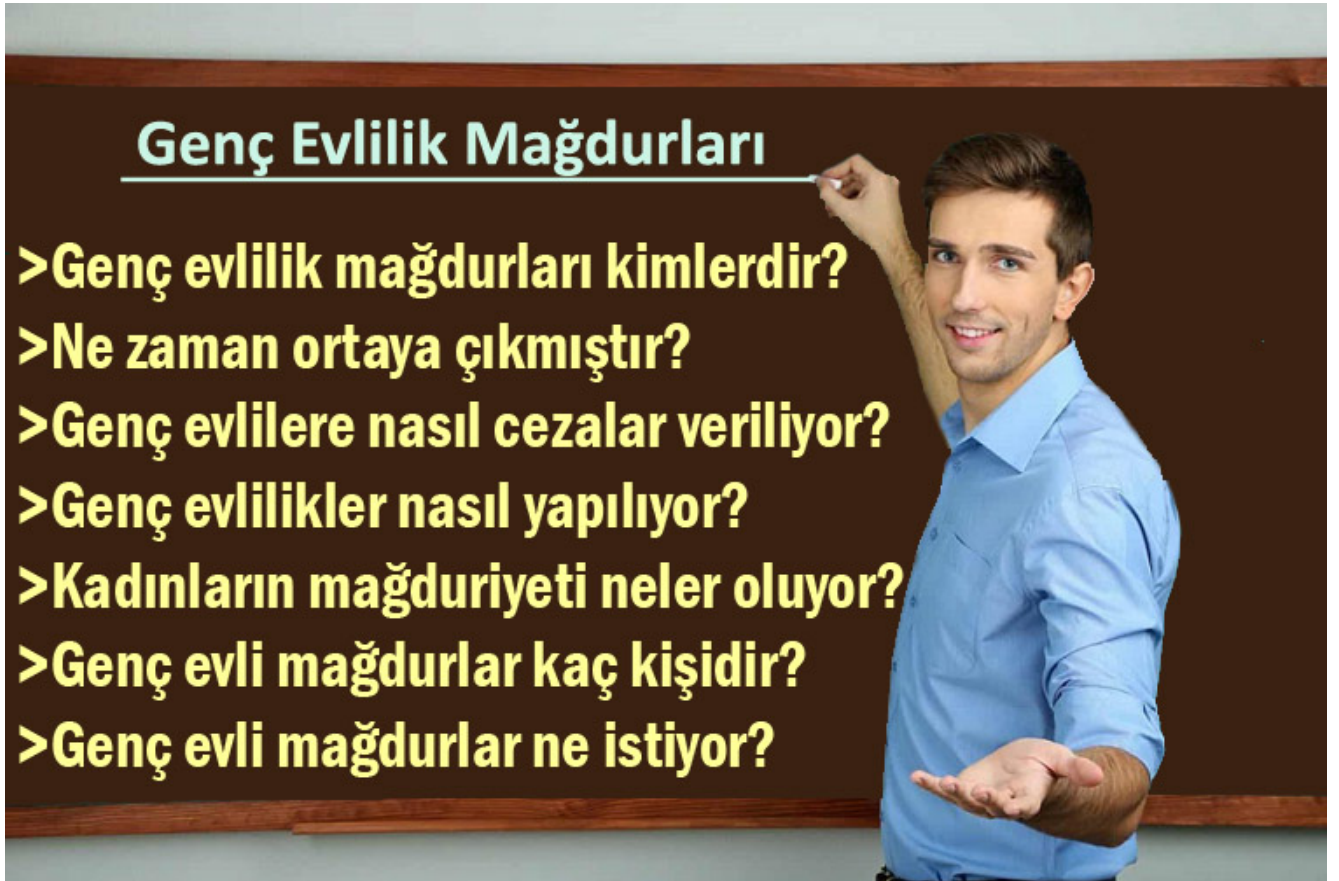
Kısaca özetlemeye çalıştığım şartlardan dolayı, erkeklerin aile ve toplum içindeki hayatları sürekli bir tehdit, kısıtlama ve değersizleştirme ortamı içinde sürebilmektedir. Bu şartlarda Allah'tan korkarak haramdan kaçınan ve evlilik içinde huzur ve mutluluk arayan bütün erkeklerin namusu, şerefi, geleceği, sosyal itibarı, ekonomisi ve iş hayatlarındaki kariyer güvenceleri hanımlarına emanettir. Hatta hanımı olmayan kadınlar da bu emaneti paylaşmaktadır. Çünkü yasalarımız kadınları tabulaştırmış, erkekleri doğuştan suçlu ve değersiz kabul etmiştir. Sözde aile politikaları için kurulan bakanlığımızın içinde kadınlar için genel müdürlük varken erkeklere özel hiç bir oluşum yoktur! Sayın Aile Bakanlarının ağızlarından da kadından başka bir konu duyulduğu (yaşlı, engelli ve çocuklar dışında) vaki değildir!

Velhasıl, günümüzde erkeklerin kadınlar ve kanunlar karşısındaki gücü ve iradesi, tıpkı görseldeki kedi yavrusu kadar aciz, etkisiz ve savunmasız hale getirilmiştir. Her şeye rağmen, genel yapısını bozmadan koruyabilen ve yasal zeminini kaybetse de aile reisliği konumunu sürdürebilen erkeklerin ve ailelerin varlığının yegane nedeni, kahraman ve hamiyetperver kadınlarımızdır. Onlar ki, gerek inançlarının etkisi ve Allah'ın rızası gayesiyle, gerekse geleneksel eğitimlerinden, fitratlarından ve vicdanlarından süzülen insanlıklarının sonucu olarak kocalarına tabi oluyor, çocuklarına ve namuslarına özenle dikkat ediyor,

yuvalarının huzurlu birer cennet köşesine dönmesine vesile oluyorlar. Allah cümlesinden razı olsun! Sayılarını çoğaltsın! Eğer bunca haksızlık ve adaletsizliğe rağmen sosyal patlamalar, isyanlar ve yağmalar tıpkı batı medeniyetlerinde olduğu gibi yaşanmıyorsa, bunun temel nedeni güçlü sosyal bağlarımız, dayanışmamız ve aile birliğimizdir. Aile birliğimizin, bütün saldırılara rağmen kendisini korumaya devam edebilmesinin en önemli nedeni de aileye ve değerlerine bağlı kadınlarımızın bütün kıskırtmalara rağmen var olmaları ve bozulmadan devam edebilmeleridir. Analar sadece çocukları değil, toplumları doğurur ve büyütürler! Sağlıklı, inançlı ve dirayetli analarımız var olduğu sürece gücümüz ve umudumuz devam edecektir.

Ne mutlu emanetine sahip çıkan ve kocasının namusunu kuşa kurda yedirmeyen, harama baktırmayan, helali olabildiğince yaşatan kahraman kadınlarımıza! Ahir zamanın en büyük cihatlarından birisini onlar yapıyorlar! Kendilerini, kocalarını ve çocuklarını ateşten korumak için gece gündüz uyanık kalmaya gayret ediyorlar. Yüce Allah, onların bu ağır imtihanlarına kolaylık versin! Siyasilere, yöneticilerimize ve biz vatandaşlara hidayet, feraset, istikamet ve hayırda birlik ihsan etsin! Amin! Velhamdulillahi Rabbil Alemin!

Bir Çırpıda #GençEvlilikMağdurları

Soru: Genç evlilik mağdurları kimlerdir? Ne zaman ortaya çıkmıştır?

Cevap: 1926 yılında büyük oranda İsviçre'den etkilenecek kabul edilen **743 sayılı** ilk Türk Medeni Kanununun **88. Maddesi** "Erkek onsekiz ve kadın onyediyi yaşını ikmal etmedikçe evlenemez. Şu kadar ki hakim, fevkalade hallerde ve pek mühim bir sebebe mebni onbeş yaşını ikmal etmiş olan erkek ve kadının evlenmesine müsaade edebilir. Ana ve baba ve vasi de dinlenir." şeklindeydi. Ancak toplumun genel kültür yapısı ve alışkanlıkları, aniden yapılan kanunla yaş yasağına uygun olmayınca,

mahkemelerde anormal bir dava patlaması ve sosyal kargaşa yaşanmaya başladı. Bu hükmün toplumsal yapıya uygun olmadığı anlaşılınca, **1938** yılında yapılan 3453/1 sayılı değişiklik kanunu ile 88. maddenin metni "*Erkek on yedi, kadın on beş yaşını ikmal etmedikçe evlenemez. Şu kadar ki hakim, fevkalade hallerde ve pek mühim bir sebebe mebni on beş yaşını ikmal etmiş olan bir erkeğin veya on dört yaşını bitirmiş olan bir kadının evlenmesine müsaade edebilir. Karardan önce ana, baba veya vasinin dinlenmesi şarttır.*" olarak değiştirildi.

1938'de yapılan bu düzenleme **63 yıl** boyunca sorunsuz uygulanageldi. **2001** yılında 57. Türkiye Hükümeti (**ANASOL-M 5**. Ecevit Hükümeti - DSP, ANAP ve MHP koalisyonu) döneminde, 743 sayılı ilk Medeni Kanunumuz lağvedilerek, yerine **4721 sayılı** Yeni Türk Medeni Kanunu çıkarıldı. Evlilikle ilgili yaş sınırı kadın ve erkekler için **17** yaşının tamamlanıp **18'e** girme şartıyla yükseltildi. Olağan üstü durumlarda (mahkeme kararı veya hekim raporu ile) **16** yaşını doldurup **17'**ye girenlerin evlenebileceği esnekliği konuldu. İlgili kanun maddesi: "**Madde 124-** *Erkek veya kadın onyediyedi yaşını doldurmadıkça evlenemez. Ancak, hâkim olağanüstü durumlarda ve pek önemli bir sebeple onaltı yaşını doldurmuş olan erkek veya kadının evlenmesine izin verebilir. Olanak bulundukça karardan önce ana ve baba veya vasi dinlenir.*" şeklinde düzenlendi.

Önceki kanunla yasal sayılan 14 ve 15 yaş evlilikleri yasaklanarak suç kapsamına alındı. 2001 yılında aniden yapılan bu düzenlemenin farkında olmayan, veya nasıl olsa yaşımız dolunca resmi nikahla evleniyoruz diye önemsemeyen çiftlerin erkek tarafları, kamu davalarıyla muhatap olarak birkaç yıl süren mahkeme sürecinden sonra ceza alıp hapse girmeye başlayınca, **Genç Evlilik Mağdurları** diye bir topluluk oluştu.

Soru: Genç evlililere nasıl cezalar veriliyor?

Cevap: Genç evlilerde yaşı yasadan küçük veya büyük olsun bakılmaksızın, **sadece erkeklere** hapis cezası verilmektedir. Erkeklerin alacağı cezanın sınırını kız tarafının ilk evlilik yaşı belirlemektedir. Türk Ceza Kanunu "*Madde 103- (1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, **sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis** cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismarın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Mağdurun on iki yaşını tamamlamamış olması hâlinde verilecek ceza, istismar durumunda on yıldan, sarkıntılık durumunda beş yıldan az olamaz. Sarkıntılık düzeyinde kalmış suçun failinin çocuk olması hâlinde soruşturma ve kovuşturma yapılması mağdurun, velisinin veya vasisinin şikâyetine bağlıdır. Cinsel istismar deyiminden; (1)*

a) **On beş yaşını tamamlamamış** veya tamamlamış olmakla birlikte failin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar, anlaşılır.

(2) *Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, **on altı yıldan aşağı olmamak üzere hapis** cezasına hükmolunur. Mağdurun on iki yaşını tamamlamamış olması hâlinde verilecek ceza on sekiz yıldan az olamaz.*"

63 yıl boyunca kanunen evlilik imkanı verilmiş olan 14 ve 15 yaşındaki kızlar ile evlenen erkekler, çocuğa karşı cinsel istismar suçu işlemiş sayılarak TCK 103/2'ye göre 16 yıla kadar hapis cezası almaya başlamıştır. 14 yaşından küçük kızların evliliği ise daha önce de suç ve yasak kapsamındaydı. Bu cezalar kesilirken sadece evlenen erkekler değil, kızının bu evliliği yapmasına izin veren ve kolaylayan kız babası ile damadın babası da suç ortağı görülerek hapse atılabilmektedir.

15 yaşından büyük fakat 18den küçük kızların yaptığı evlilik ise TCK "*Madde 104- (1) Cebir, tehdit ve hile olmaksızın, onbeş yaşını bitirmiş olan çocukla cinsel ilişkide bulunan kişi, şikayet üzerine, iki yıldan*

beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." kapsamında ele alınarak ceza kesilmektedir. Genelde kızın ailesinin rızası olmadığı durumlarda önce şikayetle başvuru yapıldığından, tarafların sonradan barışması evliliğin başlaması ile şikayet geri alınsa bile kamu davası yürütüldüğü için 2 yıldan 5 yıla kadar hapis kararları çıkabilmiştir. 2001 yılında kanuna aslında **6 aydan 2 yıla** kadar şeklinde konulan ceza sınırı, **Ak Parti** Hükümetinin 2014 yılında Meclisten çıkarttığı **6545 sayılı kanun** kapsamında **2 yıldan 5 yıla** şeklinde uzatılmıştır.

Soru: Genç evlilikler nasıl yapılıyor?

Cevap: Kızların bu kadar genç yaşta evlilik yapmasına bazen kendileri bazen de aileleri önyak olmaktadır. Daha çok kırsal kesimlerde yaşayanlarda, eğitim seviyelerinin düşük kaldığı gruplarda, dar çevreli toplumsal kuralların geleneklere göre şekillendiği Roman vatandaşlarımız gibi halk kesimlerinde genç yaşlarda evlilikler daha sık görülmektedir. Kendi isteği ile kaçarak evlenen kızların ailesi genelde kolluk kuvvetlerine şikayet ettiğinden resmi kayıt ve takip süreci başlamaktadır. Hiç bir şikayet olmasa bile genç evli kızların gebelik gibi sağlık ihtiyaçları için hastanelere başvurmaları halinde de zorunlu ve resmi ihbar kanalları kullanılmaktadır.

Soru: Genç evli kadınların mağduriyeti neler oluyor?

Cevap: Zorla alıkoyma ve tecavüz gibi tamamen suç kasıtlı olayların dışında kalan hallerde, fiilen evlilik başladığı ve hatta çocuk doğabildiği için, tarafların barışması ve normal hayat düzenine geçmesi söz konusu olsa bile kamu davaları sürdüğünden, 7-8 yıl sonra biten mahkeme sonucu 15-16 yıla varan hapis cezaları infaz edilmeye başlanmaktadır. Cezanın infaz edilmesiyle birlikte damat, davanın içeriğine göre damadın babası ve kayınpederi de hapse atılmaktadır. Çocuğa cinsel istismar, yani tecavüz suçu ile hapiste çürütülmeye ve gerçek suçluların içinde yaşamaya başlanmaktadır. Bu sırada dışarıda kalan hanımlarının ve çocuklarının durumu ise tam bir perişanlığa dönmektedir. Ortada herhangi bir şikayetçi olmadığı, tam tersine mağdur olmaya başlayan bir kadın ve çocukları bulunduğu halde, adalet sistemimiz ceza infazlarını eksiksiz tamamlamaktadır. Mahkumlara verilen yasal haklar kapsamında, dışarıda kalan kadınların hapisanelerde tahsis edilen pembe odalarda tecavüzcüleri olarak hüküm giymiş resmi nikahlı kocaları ile cinsel birliktelik yaşama imkanının verilmesi de trajikomik bir gerçektir. Genç evli mahkumların şans eseri çıkabilen genel aflardan da yararlanmaları engellenmektedir. Sarhoşken 3 kişiyi trafikte kaza yaparak öldüren katil kişiler, 3 yıl yatıp afla çıkabilirken, genç evliler hapis cezasını çekmeye devam etmektedir. Dışarıda kalan genç kadınların kocaları, babaları ve kayınpederleri hapiste tutulunca, hem kendilerinin hem de ebeveyn ailelerin durumu feci şekilde bozulmakta ve her açıdan mağdur kalmaktadır.

Soru: Genç evli mağdurlar kaç kişidir?

Cevap: Kamuoyunda bilinen veya duyulan en yüksek rakam 8.000 civarında genç evlilik mahkumu olduğudur. Ancak bu sayının 3.000 olduğunu söyleyenler de çıkmaktadır. Hatta genç evli kadınlar ile erkeklerin arasındaki yaş farklarına göre farklı sayılarda grupların çıkması da mümkündür. Kız ve erkek arasında yaş farkı açısından 18 yaş üzeri evliliklerde ise her hangi bir sınır bulunmamaktadır.

Soru: Genç evli mağdurlar ne istiyor?

Cevap: Karşılıklı rızası ve resmi nikahı devam eden çiftlerin hapiste tutulan eşlerine bir defaya mahsus af getirilerek salıverilmesini, sicillerinin temizlenerek ailelerine sürülen bu kara lekeden kurtarılmasını istiyor. Dışarıda mağdur kalan eş ve çocuklarının aile babalarına bir an önce kavuşmasını istiyor. Yaşanan kötü günleri unutarak geleceğe mutlu adımlar atabilmeyi istiyor. Yokluk ve yoksunluk içinde gözyaşları, ahlar ve devlet idaresine beddualarla geçen karanlık gecelerin sona ermesini istiyor. Her seçim döneminde vicdanını biraz dinleyen ve çözüm sözü veren siyasilerin, bu istismar dolu uzatmaları bitirmesini, aile ve mukaddesat düşmanı feministlerin kara propagandalarına esaretten ve ürkeklikten kurtulmalarını istiyor. Onlar da mutlu olmayı, çocuklarını huzur içinde büyütebilmeyi istiyor.

Sonsöz: Genç evlilik mağduru mahkumlar hepimizin ahiretini berbat edebilecek kadar etkili beddua

hakkına sahip olabilirler. Onların dışarıda kalan eşleri ve çocukları açlığa, çaresizliğe, ilgisizliğe karşı namuslarıyla yaşayabilme mücadelesi veriyorlar. Ortalama evlilik yaşının 28'e çıktığı bir zamanda, elbette hiç kimse çocuğunun bu kadar genç yaşta evlenmesini tercih etmez. Zaten kanunların bu konuda hiç acımadığını herkes görmüş ve yaşamış oldu. 2001 yılından sonra bu duruma düşen kişiler içinden; rızasız tecavüz, gasp, parayla satın alma gibi kabullenmesi mümkün olmayan adi suçlar dışında kalan, resmi nikahlı ve kadınların açık rızalarıyla kavuşmak için mücadele ettiği evli erkeklerinin salıverilmesini, sicillerinin temizlenmesini talep ediyoruz. Benzer şekilde genç yaşta evliliklerin tekrarlanmaması için de eğitim ve kalkındırma çalışmalarının, ekonomik iyileştirmelerin tabana yayılması gerekir. En son genç evli mahkum da yuvasına kavuşana kadar, hiç kimse huzurlu bir toplum beklemesin, bela ve musibetlerden kendisini emin zannetmesin! Genç evli mağdurların ailelerine en kısa zamanda kavuştuklarını görmeyi de Yüce Mevla'm bizlere nasip eylesin! Amin..

Ercan ÖZÇELİK

Türkiye Aile Meclisi Başkan Yardımcısı

Kaynaklar:

743 Sayılı ilk Türk Medeni Kanunu <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.3.743.pdf>

4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5237&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>